

hvortil kommer éngangsomkostninger ved afgiftens indførelse på ca. 0,5 mio. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Det foreslås her, at afgiften skal betales af elektricitet, der forbruges her i landet. Afgiften omfatter kun leverancer af elektricitet, men ikke salg af elementer, akkumulatorer og andre elektricitetskilder.

Til § 2.

Paragraffen indeholder undtagelsesbestemmelser, hvorefter der ikke skal svares afgift af elektricitet fremstillet på visse mindre produktionsanlæg.

Til § 3.

Det angives her, hvilke virksomheder der skal opkræve afgiften og indbetale den til statskassen. Dette påhviler først og fremmest de virksomheder, der afsætter elektricitet til forbrug, d. v. s. elektricitetsværker og andre elektricitetsforsyningsvirksomheder. Af sådanne virksomheder findes der her i landet ca. 1000, idet der foruden de større elektricitetselskaber findes et antal lokale fordelingsselskaber, de såkaldte transformeforeninger. Der skal ikke svares afgift af den, der leverer elektricitet i forbindelse med et lejemål, men elektricitetselskabet skal i disse tilfælde naturligvis opkræve afgift af leverancerne til udlejeren.

Foruden de offentlige elektricitetsforsyningselskaber findes der et antal industrivirksomheder m. v., der har eget elværk, der overvejende fremstiller elektricitet til virksomhedens eget brug. Sådanne virksomheder skal også indbetale afgift af den fremstillede elektricitet. Bestemmelsen vil dog næppe få større praktisk betydning, fordi langt den overvejende del af fremstillingen i disse virksomheder anvendes af virksomheden selv til sådanne formål, at virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift, hvorfor der ikke skal betales afgift heraf, jfr. § 5, stk. 2. Bestemmelsen vil kun få praktisk betydning for så vidt virksomheden ikke er momsregistreret, eller elektriciteten delvis bruges inden for en ikke momspligtig del af virksomheden eller f. eks. i virksomhedens funktionærboliger.

Til § 5.

Da der kun skal svares afgift, når elektriciteten leveres fra elektricitetsforsyningen til forbrugerne, fastslås det her, at der ikke skal svares afgift ved levering til andre elektricitetselskaber, ligesom der ikke skal betales afgift af elektricitet, der udføres til udlandet.

Til § 6.

Afgiftssatsen foreslås her fastsat til 5 øre pr. kilowatt-time.

Til § 7.

Over leverancer af elektricitet udstedes der faktura i overensstemmelse med reglerne i merværdiafgiftslovens § 17. I tilslutning hertil foreslås det, at elektricitetsafgiften skal anføres særskilt på fakturaerne. En sådan særskilt anførsel af afgiftsbeløbet er nødvendig af hensyn til tilbagebetalingen til de momsregistrerede virksomheder, jfr. lovforslagets § 12.

Det bemærkes i denne forbindelse, at afgiften af elektricitet vil komme til at indgå i det beløb, hvoraf merværdiafgiften beregnes, jfr. merværdiafgiftslovens § 7, stk. 2, punkt a.

Til §§ 8-11.

Disse paragraffer indeholder reglerne om de registrerede virksomheders regnskabsførelse, angivelse af afgiftsbeløbene og indbetaling af disse.

De registrerede virksomheder skal opgøre afgiften månedlig på grundlag af de i måneden fakturerede leverancer. De nærmere regler for afgiftsberigtigelse af a conto opkrævninger for løbende leverancer af elektricitet tænkes fastsat efter forhandlinger med elektricitetsværkerne.

Fristen for indsendelse af angivelse over afsætningen foreslås fastsat til den 15. i den følgende måned, og således at beløbet indbetales inden månedens udgang.

De øvrige bestemmelser er af samme art som i andre forbrugsafgiftslove.

Til § 12.

Paragraffen indeholder reglerne om tilbagebetaling af afgiften til de virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Tilbagebetalingen tænkes knyttet meget nær til administrationen af merværdiafgiftsloven, således at tilbagebetalingsbeløbet anføres i den blanket, der anvendes til indsendelse af angivelse efter merværdiafgiftsloven, og således at tilbagebetalingen som regel sker ved modregning i virksomhedens afgifts-tilsvar efter merværdiafgiftsloven.

Tilbagebetaling ydes i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgiften på elektricitetsforbruget. I tilfælde, hvor elektricitetsforbruget ikke udelukkende anvendes til brug for virksomheden, kan der derfor kun ske delvis tilbagebetaling af elektricitetsafgiften. Ved opgørelsen af det beløb, virksomheden kan få tilbagebetalt, finder reglerne i finansministeriets bekendtgørelse nr. 464